

De Vallter al pic de l'Infern

VALL LACUSTRE DE CARANÇÀ VISTA DES DEL COLL DE LA VACA. EN PRIMER TERME VEIEM L'ESTANY BLAU, L'ESTANY NEGRE MES A LA DRETA I A L'ESQUERRA AL FONDS PART DE L'ESTANY DE LES TRUITES (QUE NO US ENGANYI LA PERSPECTIVA, HI HA UN PARELL DE QUILOMETRES EN LÍNIA RECTA DES DEL PUNT ON S'HA PRES LA FOTOGRAFIA FINS EL DARRER ESTANY)

Aquesta ruta aprofita el camí de Núria a Ull de Ter (GR-11) i ofereix la possibilitat de fer 5 pics en una única sortida (Bastiments, Freser, Infern, dels Gorgs i l'Inferior de la Vaca). És una ruta sense dificultats sempre que el terreny sigui sec (una altra cosa totalment diferent és fer-la amb neu o humitat) i moure's a més de 2700 metres durant la meitat del camí ens permet donar un bon cop d'ull als pics propers i llunyans amb detall. Si les previsions meteorològiques us donen preveuen una atmosfera neta podeu gaudir d'una vista amplíssima (del Cap de Creus fins a la serralada del Cadí i possiblement fins Montserrat al sud). Cal aclarir que durant bona part del camí caldrà que grimpem (graus I i II en l'escala UIAA). La pujada acumulada és considerable i caldrà que grimpem durant una part important del camí, però sens dubte paga la pena si el dia és clar ja que podem tenir una bona vista de gran part del pirineu gironí i dels estanys de Carançà (podeu consultar la [ruta dels estanys de Carançà](#)). Gran part de la ruta segueix la cresta Bastiments - Pic de Freser - Pic de l'Infern - Pic dels Gorgs - Pic Inferior de la Vaca per enllaçar amb el GR-11 prop del Coll de Tirapits i baixar en direcció a la cabana del mateix nom i al naixement del Freser. L'accés al GR-11 per la zona dels Pics de la Vaca ens dona una bona vista sobre el Torreneules i Coma de Vaca.

DESCRIPCIÓ: Per començar aquesta ruta enfilem la carretera de Setcases a Vallter 2000. Un quilòmetre i mig abans d'arribar als remuntadors de Vallter hi ha tot un seguit de corbes en ziga-zaga. Aparquem a la darrera corba (la vuitena) on ja es veu el rètol indicador del Refugi d'Ull de Ter. Per tal d'arribar al refugi caminem amb el Ter a la nostra esquerra (estem molt a prop del seu naixement) tot pujant entre avets.

El camí no té pèrdua i ens porta en uns vint minuts fins el Refugi d'Ull de Ter. Al seu darrera s'alça el Gra de Fajol. Una vegada arribats al refugi seguim en direcció oest tot seguint el GR-11 que ens acompanyarà fins el coll de la Marrana. Els prats de darrera del refugi tenen un pendent suau que ràpidament donen pas al fort pendent d'una pista d'esquí... Passem la pista d'esquí i ja veiem clarament davant nostre el Coll de la Marrana i una mica més a la dreta Bastiments. Tot i això encara ens queden uns 150 metres de desnivell fins arribar al coll.

Així doncs, poc a poc i amb bona lletra, ens plantem al Coll de la Marrana. Un rètol ens indica el camí a Núria (tornarem per aquest camí). El camí és el GR11, però no el seguim ja que començarem per pujar a Bastiments (el veiem clarament a la nostra dreta). Com sempre no hem de deixar que la perspectiva ens jugui males passades i que ens faci creure que el cim és a tocar. Si be és cert que no presenta cap dificultat cal anar a poc a poc i amb bona lletra... Comencem a pujar a Bastiments sense seguir cap senda en particular (tampoc n'hi ha cap de clarament marcada). El fet que tinguem el cim a la vista fa que no hi hagi cap problema en seguir el camí correcte. La pujada es va notant poc a poc fins que arribem a un punt on ja veiem la senda fortament marcada que puja fent ziga-zagues. En aquest punt la pujada és forta i en uns 45 minuts ens plantem a la creu del Bastiments. Aquí el terreny ja està format per grans blocs granítics. Seguint més cap a l'oest passem el punt geodèsic i una mica més enllà el cim del Bastiments coronat per un piolet. Des d'aquest punt tenim una bona vista sobre l'estany de Bacivers i els estanys de Comamitjana. Des d'aquest punt ja veiem cap a l'oest i amb tota claretat el pic de Freser i el cim del Pic de l'Infern. Per tal d'arribar-hi, primer hem de baixar per un camí molt pedregós fins al Coll de Freser.

Al Coll de Freser comencem a veure alguna marca vermella i alguna fita, aquestes marques i les fites ens poden ajudar en algun punt per tal de trobar el camí més fàcil ja que la pujada al Pic de Freser l'haurem de fer, en alguns punts, grimpant pel mig dels blocs de granit.

Arribats al Pic de Freser aturem la marxa per fer un mos a recés del vent i contemplar les vistes. Ja estem a la recta final d'accés al Pic de l'Infern i cap allà anem. Seguint com sempre la cresta i anant amb compte (cal remarcar que no és un camí difícil, però convé prestar atenció d'on posem els peus i mans) en una mitja hora assolim el cim del Pic de l'Infern. La vista des del cim del Pic de l'Infern en un dia com el d'avui és clara i fa que la pujada pagui la pena completament. Tenim unes vistes excepcionals sobre els estanys de Carançà (vegeu la ruta dels estanys de Carançà). Veiem els estanys Blau, Negre i de les Truites així com els de la coma de l'Infern (esquerps, i que ens fan rememorar les dificultats de la ruta alternativa dels estanys de Carançà) i els de Comamitjana. També tenim vistes sobre el llunyà Puigpedrós o la serra del Cadí i cap al sud sobre el Montseny i Matagalls.

Tot seguit enfilem al petit turó veí (el Pic dels Gorgs) on hi ha una petita creu. Des d'aquest proper cim veiem tot el camí de tornada fins el Gra de Fajol. Reprenem el camí muntanya avall fins que veiem que el camí es desdibuixa. Aquí el pas més senzill el trobarem resseguint la cresta per la vessant sud. En pocs minuts ja veiem la cabana de Tirapits a la nostra esquerra (una cabana de pedra amb un polsador d'emergència per contactar amb els bombers).

En arribar al coll del Portell podríem deixar la cresta tot girant cap al sud (cap a la nostra esquerra) i deixant la cabana a la nostra dreta. Però decidim seguir carena amunt (el camí de pujada es veu prou fresat) fins el Pic Inferior de la Vaca. Es tracta d'un cim poc prominent i costaria saber on es troba exactament el punt més alt si no fos per les fites que trobem. La pujada però paga la pena ja que tenim bones vistes de tot el "corredor" fins el Gra de Fajol.

El GR-11 ja és només a uns metres de nosaltres. Si seguim caminant en direcció sud en el trobem en 3 minuts. En arribar-hi el prenem cap a la nostra esquerra (si anéssim cap a la dreta arribaríem a Núria) fins el proper Coll de Tirapits on el veiem com el camí descendeix fins passar molt a prop de la cabana de Tirapits.

En aquest punt el camí gira en direcció est per encarar-nos ja cap el nostre destí i comencem a caminar amb la carena que hem recorregut a la nostra esquerra i força metres més amunt. El camí ara ja no te cap mena de dificultat i només cal anar seguint els senyals blancs i vermells del GR-11. Abans d'arribar de nou al Coll de la Marrana veurem el rètol d'Itinerània (en el moment de fer la revisió de la ruta estava en força mal estat) que indica la direcció del refugi de Coma de Vaca. Cal recordar però que si venim del refugi d'Ulldeter el camí per anar al refugi de Coma de Vaca comença uns metres després del Coll de la Marrana (GR-11.7). En arribar al Coll de la Marrana ja només ens cal desfer el camí que hem fet en començar la ruta.